

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2010. február • XVI. évfolyam 1. szám

Húsvét felé

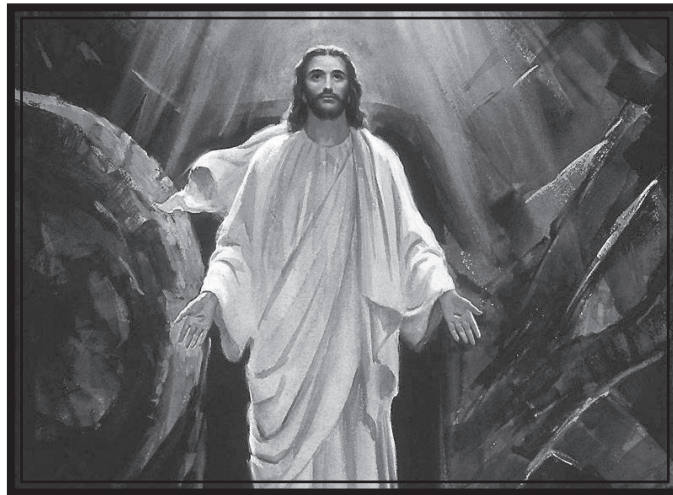
„...az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhozza Jézus által...” (1. Tessz. 4,14)

Catullus ókori költő írta:

„A napok lenyugodhatnak és felkelhetnek, de ha rövid életünk egyszer lehanyatlík, csak az aluvás megszakítatlan éjszakája marad.”

Vagyis nincs remény a halállal szemben, nem segítenek filozófiai iskolák, és nem segít a sokféle görög vagy éppen római istenségbe vetett hit sem. Bizony, az ókorban is sok-sok ember élte reménytelen közönyben a maga hétköznapi életét.

De Thesszalonikában (a mai Szalonikiben) megváltozott valami! A keresztyén gyülekezet tagjai hittel megragadták az apostoli biztatást. Átélték, amiről a Zsidókhoz írt levélben így olvasunk: Jézus azért támadott fel, hogy „megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak.” (2,15)

Hitük bizonyossággá érett.

Elhagyták csüggedt és reménytelen gondolataikat. Hittek, együtt lesznek Jézus Krisztussal a királyi menyegzőn Atyjának országában. (Máté 22,1-10) Hittek, hogy Jézusnak az utolsó vacsorán elmondott szavai szó szerint beteljesednek: Egy napon együtt eszünk és iszunk az én Atyám királyi lakodalmán – e dicsőséges menyegzőn együtt örvendezek veletek! (Máté 26,29)

A gyülekezet húsvéti bizonyosságban élt. Ez a bizonyosság nem vezethető le logikai úton, nem igazolható korlátozott természettudományos ismereteink révén,

ehhez valami másra van szükség.

Pálról olvassuk, hogy amikor Málta szigetére vetődve rőzsét gyűjtött egy tűzrakáshoz, egyszer csak megmarta a kezét egy vipera. A szigetlakók figyelni kezdték, hogy vajon mikor rogy össze holtan. Szörnyű, ami várható, de ez lenne logikus. Minden addigi tapasztalatuk azt mutatta, hogy a vipera marása halálos. Pál pedig lerázza a kezéről a kígyót, s folytatja a munkáját! Betölti a küldetést, amit Isten rábízott, eljut Rómáig, hogy hirdesse ott is az evangéliumot. Egy vipera marása után? Lehetetlen! S mégis lehetségessé vált! (Ap.Csel. 28,3-6)

Mi a mi bizonyosságunk? Mi az, amit mi keresztyének hiszünk és vallunk? Azt, hogy bizony feltámadunk! Bár élettapasztalatainkból nem következik – mégis! Tesztelt feltámadást hirdet Isten Igéje, még hozzá romolhatatlan testben. Nem ugyanekkel a fizikai, biológiai tulajdonságokkal, de testi feltámadásról ír az apostol az 1. Korinthusi levél 15. részében. Az a mi húsvéti bizonyosságunk, hogy Urunk új eget és új földet teremt, amelyben igazság lakozik.

(2. Péter 3,13)

Gyülekezetünk honlapján is látható a „Jövendő fehérrei” című film, amit pécsi baptista fiatalok készítettek. Úgy ábrázolták az elragadtatást, hogy amikor majd jön az Úr (szerintük az ún. nagy nyomorúság előtt, s ekkor még láthatatlanul) - egyszer csak váratlanul kiemeli a hívőket a hitetlenek közül. Élénken megmaradtak bennem a film jelenetei. Egy taxisofőr eltűnik az autóból, egy munkás a munkapad mellől... S a világ fiai döbbenetben kérdezik: hova lettek ezek az emberek?! Nyomtalanul eltűntek!

S az utolsó napon tényleg megtörténik.

Eljön az óra, amikor a feltámadott és dicsőségesen visszatérő Jézus az övéit magához emeli. (1. Tessz. 4,17) S bizony a többiek tanácstalanul kérdezik, hova lettek a hívők? Hova lettek az Isten gyermekei? A film szerint, amikor a TV bemondja, hogy egyre-másra tűnnek el az emberek, így kommentálja a bemondónő: „Az a legfurcsább a jelenségben, hogy egyes papok, püspökök, egyházi tisztségviselők mégis itt maradtak.”

Bizony, az Isten országának belépőjegye nem a teológiai diploma, nem is valamilyen kegyes cselekedet, hanem a hit, a bűnbánat és az újonnan születés! (János 3,3-7)

Igen, keresztyén bizonyosságunk ma is arról szól, amiben a thesszalonikaiak is hittek. Kicsik és nagyok, műveltek és műveletlenek: Jézus visszajön valóságosan, az övéit magához gyűjti, - majd megítéli mind a népeket.

Testvérem, meddig tervezed a jövődet? Csak egy betegségig, egy balesetig, egy háborúig, netán egy Ebola vírusig, AIDS vagy egy más gyógyíthatatlan járványig, esetleg addig, amíg elfogy az iható víz és a beszívható levegő? Jöjj és tervezd örökkévaló távlatokkal! Úgy, ahogy a názáreti Jézus kijelentette és valóságossá tette a feltámadása hajnalán. (Róma 1,4)

Az a mi üzenetünk, ami a thesszalonikaiak szívét is átjárta: Örömlakomára hívott el! Dicsőséges találkozásra Vele – egy új testben, egy újjáteremtett világban. Nekünk Jézus Krisztus dicsősége az örömezenetünk! Nem a mi földi életünk ilyen-olyan változása, nem is saját megszentelődésünk az, amit hirdetünk. Jézus az üzenetünk, az a dicsőséges király, aki egy nem is távoli napon megjelenik teljes hatalmával, és maga elé gyűjti mind a meghaltakat, mind az élőket, hogy kimondja felettük a végső szót: Állj a jobb kezem felől, te pedig állj bal felől! (Máté 25,33-46)

A thesszalonikaiak hite sokak számára vonzóvá lett, mert a győzelmes Jézus Krisztusra tekintett. Tudtak előre gyönyörködni; s egészen reálsan gyönyörködtek az Úr dicsőségében! Így várták a feltámadásuk napját, s így – bűneikben és saját kívánságaikban böjtöt tartva – valószínűsítették meg a szeretet cselekedeteit (Efézus 2,8-10); hisz a húsvéti bizonyosságból számtalan jó gyümölcs terem. Adja Isten, hogy a mi életünkben is így legyen – Ámen!

Somogyi László
lelkipásztor

Vigasztalás Evangéliuma

Istentisztelet húsvéthívó gyászolóknak

„A mi segítségünk és egyedüli vigasztalásunk, az Úr nevében van, aki teremtette a mennyet és a földet, és Jézus Krisztus nevében, a mi Megváltónkban, aki önmagát adta üdvösségünkért. Ámen”

Kérjük az Urat, hogy vigasztalást nyerjünk és megerősödjünk az isteni reménységben. Imádkozzunk: Urunk Istenünk, Igéd és Lelked által vigasztalj minket, add hogy békességre és belátásra jussunk, Jézus Krisztusért kérünk, könyörülj rajtunk.

Ámen.

Isten szeretetének jó hírét a 116. zsolnárból olvassuk, különös figyelemmel a 15. versre: „Drágának tekint az ÚR híveinek halálát.”

Ez a zsolnárt a haláltól való megmenekülésről szól. Mégis miért olvastuk fel most egy temetésen? Hiszen szerettünk meghalt, nem gyógyult meg. Sőt váratlan hirtelenséggel hagyott itt bennünket. Tudom, hogy sokan kiáltják most legbelül, hogy hol van Isten ilyenkor? Miért nem volt ott, akkor vele? Miért engedte ezt meg? Borzalom. A halál borzalom. Mindannyiunknak nehéz ez, igen, még a hívó embernek is!

Csodára lett volna szükség a gyógyuláshoz. A csodák azonban nem mindig történnek meg. A legtöbbször nem történnek meg. Éppen ettől csodák. De ha mégis megtörténnek, akkor mindig éppen időben jönnek. Erre a csodára már itt nem volt idő. Legtöbbünk attól fél, hogy nagy beteg lesz, különösen a daganatos betegségektől félünk; de attól még inkább, hogy hosszú szenvedés, betegeskedés, és nagy fájdalmak között kell meghalnunk. A további szenvedéstől mentette meg szerettünket az Úr! Hogy mégis miért történt ez vele, és miért így, erre itt a földi életben nem fogunk választ találni soha! Mindenkinek az életét nagy titok lengi körül, aminek egy részletét, a földi életet lezáró részt elvisszük magunkkal. Egy biztos, hogy Isten jó, szeret bennünket, és törődik velünk. Ezt olvastuk a 116. zsolnártban: „Drágának tekint az ÚR híveinek halálát.”

Azt mondod, nem érted, hogyan mondhatok ilyet ebben a mély gyászban? Nem baj, köszönöm az őszinteségedet, de kívánom neked, hogy egyszer majd megértsd, még időben megértsd!

A következő mondatok a vigasztaló Igénk különböző fordításai:

„Az ÚR szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála.”

„Az ÚR szemében drága dolog az igazak halála.”

„Drágának tekinti az ÚR híveinek halálát.”

„Nem könnyű dolog az Úr szemében szeretteinek halála.”

„Amikor megérkeznek a halál kapuihoz, Isten üdvözlő azokat, akik szeretik őt.”

„Az Urat mélyen érinti, amikor szerettei meghalnak.”

„Uram Te mélyen együtt érzel, amikor valaki a hozzád hűségesek közül a halállal néz szemben.”

„Az Úr különös figyelmet fordít a hűségesek halálára.”

„Az Úr szerettei drágák neki, meggyászolja őket, amikor meghalnak.”

„Az Úr gyászol, az övéi halálán.” Testvéreim, az Úr gyászol az övéi halálán: bántja őt, fáj neki is, és szomorkodik! „Uram, tudom, hogy Te mélyen együtt éreztél, amikor szerettünk a halállal nézett szembe.” De tegyük fel őszintén a kérdést, ki az közülünk, aki önmagában ilyen figyelmet érdemel Istentől? Önmagáért senki sem érdemli meg ezt a figyelmet, hiszen kicsoda hű és igaz, kicsoda büntetlen közülünk? Mégis miért vagyunk drágák Istennek? Egyszerűen azért, mert hűségesen szeret, Ő formált minket édesanyánk méhében, és drága árat fizetett értünk, hogy halálunk után ne a kárhozat maradjon az egyetlen lehetőség bűneink büntetéseként, hanem itt a földi életben új élet, a halál után pedig örök élet várjon ránk.

Krisztus meghalt a mi bűneinkért, de harmadnapon feltámadt. Éppen az életünk nagy problémája, hogy megpróbálunk Isten nélkül élni az életünket, saját fejünk után akarunk menni, és saját istenünk akarunk lenni. Nem érzed, hogy Krisztus feltámadásának erői téged is új gondolkodásra, és új életre hívnak? Hogy a te neved mellé is odakerüljön a feltámadt jelző! Mindannyian értékesek vagyunk Istennek! Mit gondolunk még mindig magunkról, és az életről? Tényleg meg lehet venni mindent pénzen, még mindig azt hisszük, hogy el lehet intézni mindent, csak pénz és kapcsolat kell. Mikor józanodunk már ki végre önmagunk istenítéséből? Mikor? Igen, a gyász kijózanító, mert ilyenkor saját életünkről is elgondolkodunk. A mi lehetőségeinkről. Ránk is ez vár? Ha csak a földi életben reménykedünk Istenben, hogy segítsen meg, csak hosszú, szenvedésmentes életünk legyen; akkor nyomorultak vagyunk! De már itt a földi életben

láthatatlanul, mindannyiunk neve mellé odakerülhet, hogy feltámadott: hitre jutott, új életet kezdett, Istenhez menekült.

„Egy örmény professzor Amerikába költözött és elkezdett tanítani egy jó hírű lelkészképzőben (McCormick Teológiai Szeminárium). Úgy hívták, hogy Haroutunian tanár úr. Egyik kollégája, azt ajánlotta, hogy változtasson nevet, mert a karrierjét kockáztatja ilyen névvel: - Változtasd a neved Harwood-ra, vagy Harwell-re! – mondta a jóakaró. A professzor megkérdezte: - Jó, de mit jelentenek ezek az általad ajánlott nevek? – Semmit, csak jól hangzanak és könnyebb rájuk emlékezni! – felelte a barát. Haroutunian ezt felelte: - Tudod, amikor nagyapám megkeresztelkedett Örményországban, a Haroutunian nevet adták neki, ami azt jelenti feltámadás. Én Joseph Haroutian (Feltámadott József) vagyok, és az szándékok maradni egész életemben!” (Daily Devotional: www.upperroom.com) A Megváltó, akire szomjazol, akire szükséged van, Jézus Krisztus.

Meglátogattam szerettemet a halála előtti napon. Nem volt szabadnapom, de valahogy éreztem, hogy feleséggel és fiaimmal mennünk kell a „papához.” Nagyon rossz állapotban találtam, a kemoterápia nagyon legyengítette, hangja is alig volt. Felolvastam neki egy történetet, ami elsősorban nekem szólt, és aggodásomon túl, ez adta látogatásom okát is. Isten szólított meg: „Ha nem figyelmezteted őt, a lelkét a te kezedből kérem számon.” Beszéltem neki az üdvösségről, és Jézus értünk hozott áldozatáról. Kértem, hogy bárhol is tart a hit útján, mindenképpen mondjon még ma egy élet-imát, ami nem más tulajdonképpen, mint egy megtérési ima, hálaadás az egész életért, mindenért, amit az életben Isten adott, és amiben megsegítette. Kértem, hogy vallja meg bűneit, mindent, amire csak emlékszik, és biztattam, hogy hívja be Jézus Krisztust az életébe, hogy Ő éljen benne: „Helyezd az Ő irgalmas kezébe életed és kérd azt is, hogy betöltsön Szentlelkével!” Én akkor nem tudtam, hogy alig fél nap maradt hátra földi életéből! Beszélgetésünk végén ezt mondtam neki: „- Nem tudom, hogy gondolkodtál-e már ezekről a dolgokról. Nem tudom, hogy hol tartasz, és hogy mihez van erőd még. De kérlek, helyezd Isten kezébe életed, és mondj legalább annyit az Úrnak, amit Luther mondott, amikor nagy veszélyben volt az élete: „Tied vagyok Uram, ments meg!”

Hiszem, hogy Isten jóságosan és körültekintően kiválasztotta azt az időt, amikor mennie kellett. Mennie kellett, hogy megállhasson az Isten színe előtt. Igen, az Úr megmentette őt!

Ámen.

- Berze János -
lelkipásztor

Az Atya szerelmes levele: Gyermekem

- *Lehet, hogy te nem ismeresz engem, de én mindent tudok rólad...* Zsoltárok 139,1
- *Azt is tudom pontosan mikor ülsz le, mikor állsz fel...* Zsoltárok 139,2
- *Minden utadat jól ismerem...* Zsoltárok 139,3
- *Mert képmásomra teremtettelek téged...* 1 Mózes 1,7
- *Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek...* Jeremiás 1,4-5
- *Kiválasztottalak magamnak a teremtés kezdetén...* Efezus 1,11-12
- *Nem véletlen születtél, életed minden napja megíratott az én könyvemben...* Zsoltárok 139,16
- *Csodálatosan teremtettelek meg...* Zsoltárok 139,14
- *Vágyom arra, hogy szeretetemmel elhalmozzalak...* 1 János 3,1
- *Csupán azért mert gyermekem vagy, és én Atyád vagyok...* 1 János 3,1
- *Minden jó ajándék számodra, amelyet elfogadsz, az én kezemből ered.* Jakob 1,17
- *Sohasem unok bele abba, hogy jót tegyek veled...* Jeremiás 32,40
- *Mert az én kincsem vagy...* 2 Mózes 19,5
- *Megtalálsz, ha teljes szíveddel keresel engem...* 5 Mózes 4,29
- *Gyönyörködj bennem és megadom szíved kérését...* Zsoltárok 37,4
- *Ha szíved összetört, akkor közel vagyok hozzád...* Zsoltárok 34,19
- *Egy nap minden könnyet letörlök a szemeidről...* Jelenések 21,3-4
- *Azért küldtem el a fiamat, hogy bebizonyítsa, hogy veled vagyok és nem ellened...* Róma 8,31
- *És elmondja, hogy nem rovom fel vétkeidet...* 2 Korinthus 5,18-19
- *Jézus azért halt meg, hogy te és én egymással megbékélve élhessünk...* 2 Korinthus 5,18-19
- *Az ő halála volt a szeretetemnek legmélyebb kifejezése feléd...* 1 János 2,23
- *Ha befogadod fiamat, Jézust, úgy engem fogadsz be...* 1 János 2,23
- *És soha semmi nem választhat el téged az én szeretetemtől...* Róma 8,38-39
- *Én mindig Atya voltam és Atya leszek, a te Atyád...* Efezus 3,14-15
- *Azt kérdezem: Akarsz-e az én gyermekem lenni ?...* János 1,12-13
- *Várom Rád...* Lukács 15,11-32

Drága Istenem!

Köszönöm, hogy megszülethettem.
 Köszönöm a szüleimet, a gyermekkoromat, fiatalságomat.
 Köszönöm a rokonokat, a barátokat.
 Köszönöm az életet, a lehetőséget.
 Köszönöm a képességeimet.
 Köszönöm, hogy tanulhattam.
 Köszönöm, a tehetségemet, a szemeket, a látást, amit nekem adtál.
 Köszönöm, hogy egy ilyen gyönyörű világban élhetek, ami az év minden napján a Te dicsőségedet hirdeti.
 Köszönöm, hogy ezt a csodát én nem csak láthatom, hanem le is rajzolhatom és festhetem.
 Köszönöm, hogy a nehéz időkben, a háborúban, hadifogságban is vigyáztál rám és megtartottál. Te mindig

készítettél számomra ajándékot, mindig körül vettél szeretetteddel, a természet, az általad alkotott világ csodáival, amely segített mindent túlélni.
 Köszönöm, Istenem!

Köszönöm, hogy a nehéz időkben is velünk voltál, vigyáztál ránk.
 Köszönöm, hogy erőt adtál édesanyámnak, mikor mi nem lehettünk vele. Vigasztaltad, amikor semmit nem tudott a férjéről és szeretett fiáról, hála legyen érte.
 Köszönöm, hogy megtartottad, erőt adtál édesapámnak és testvéreimnek is a háború és fogság idejében.
 Csak Te tudod a mi szenvedéseink okát, Te látod, hogy mi válik javunkra, mi vezet hozzád közelebb.
 Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban... (2Kor 1,3-4)
 Te mindent tudsz rólam, Ismered cselekedeteimet, útjaimat.

Köszönöm, hogy képmásodra teremtettél engem, ismertél, már az anyaméhben is, kiválasztottál magadnak.

Nem véletlenül születtem, életem minden napja megíratott a Te könyvedben.

Amikor életemről, utaimról döntöttél, Te tudod, hogy mit miért tettél.

Csodálatosan teremtettél meg, tehetséget adtál, ami által én is átélhettem a teremtés csodáját.

Köszönöm alkotó éveimet, a rengeteg képet, amit rajzolhattam, festhettem.

Köszönöm a művésztelepeket, amelyeken részt vehettem.

Köszönöm az ifjúságot, akiket taníthattam.

Köszönöm ajándékaidat.

Köszönöm és vágyom atyai szeretetedet.

Köszönöm a családomat.

Köszönöm, a feleségemet, akit több mint ötven éve szerethetek, feleségemet, aki szeretettel gondoskodik rólam és vigyáz rám, aki betegségemben mindig melletttem van, aki önfeláldozóan ápol. Kérlek vigyázz rá, adj erőt, békességet neki. Óvjad lépteit.

Kérlek vigasztald, ha szomorú és légy vele, ha egyedül van.

Töröld le könnyeidet, tölts be szívét szereteteddel, szent lelkeddel.

Köszönöm, a gyerekeimet, unokáimat, családjaikat.

Köszönöm sikereiket, boldogságukat.

Kérlek vigyázz rájuk, szeresd őket helyettem is.

Segítsd őket, igazgasd életüket, fogjad a kezüket!

Kérlek bocsáss meg nekik is, ha meggondolatlanul szóltak, vagy cselekedtek.

Adj nekik is bölcsességet, szeretetet és tiszta szívet, légy velük mindig és áld meg őket.

Köszönöm, hogy soha nem szűnsz meg szeretni.

Teljes szívemmel kereslek téged, gyönyörködöm benned.

Tudom megadod szívem kéréseit.

Ha szívem összetörik, Te akkor is közel vagy hozzám, letöröld könnyeidet.

Elküldted fiadat, hogy bebizonyítsa, hogy Te velem vagy és nem ellenem.

Megbocsátod vétkeimet.

Fiad meghalt értem, hogy nekem békességem legyen.

Az ő halála volt a szeretetednek legmélyebb kifejezése.

Feltámasztottad Fiadat, aki most is jelen van a Szentlelkével, aki annyira szeret, hogy miattam is vállalta a gyalázatot.

Kérlek segíts, hogy elfogadhassam Jézust és vele együtt

Téged is, hogy élvezhessem szeretetedet, gondoskodásodat örökké, a Mennyben is.

Köszönöm, hogy hibáim, vétkeim ellenére Te mindig

feltétel nélkül szeretted, pedig sokat és sokszor vétkeztem cselekedetben, szóval, gondolattal és mulasztással.

Köszönöm, hogy bűneim és mulasztásaim ellenére.

Te mindig velem voltál, óvtad lépteimet és fogtad a kezem.

Bocsáss meg, ha megbántottalak, ha vétkeztem és nem jól cselekedtem.

Bocsáss meg mindenért, az összes bűnömért, vétkeimért, mert te azt mondtad:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszástól.”

(1 János 1:9)

Kérlek légy velem most is, kitárom szívemet tölts be Szentlelkeddel.

Kérlek segíts a nehéz órákban, adj erőt a betegség leküzdéséhez.

Adj békességet, megnyugvást, hitet, szeretetet.

Tisztíts meg szívemet, segíts, hogy én is szeretni tudjalak.

Segíts, hogy elfogadjam Krisztust megváltómnak, aki az én bűnömért is meghalt a kereszten, hogy nekem örök életem lehessen.

Köszönöm, hogy most is kinyújtod felém kezéd, köszönöm, hogy gyermeked lehetek.

Köszönöm, hogy van egy csodálatos világ, amit Te készítettél.

Köszönöm, hogy Te mindig vársz Rám, kérlek bocsáss meg mindenért.

Ámen

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást,	- evangéliumi naptárakat,
- biblia témájú könyveket,	- matricákat,
- hitépítő kiadványokat,	- kazettákat és CD-t
- traktátusokat,	
- igés kártyákat, könyvjelzőket,	

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

Bocsánatot kérek minden Nőtől!

Elvesztettem azt, akiről azt hittem, mindent tudok, s most a hiánya üvölt a hátrahagyott térben, ami kitöltetlen maradt.

Majdnem három évtized valakivel, akivel voltak szerelmes összekacsintások, voltak idegeket tépő civakodások, volt csend, de süketítő, volt külön várakozó, fojtogató magány, volt csókba fulladó rátalálás, volt öröm, bánat és minden, ami e két fogalom közé beszorulhat. Szóval, társas élet, amiben magabiztosan állítottam, mindent tudok Róla, hisz' a körötte rezgő levegő is elárulja valamennyi gondolatát. Ez a magabiztosság nőtt göggé, ajtóbecsapós, elmenős, „majd én megmutatom” figurává. S a figura teste én voltam, életét a lelkem adta. Hú, de nagyon tudtam, mit is tesz rosszul, mit vét, mit is mulaszt el Ő. A szerelem, ami oly' sokáig tobzódott köröttünk, magokat szórt és gyermeki szívekben élte ki gyönyörét. És ezek a szívek táplálkozó testbe voltak csomagolva, lelkük pedig szomjazta a szót, a szeretetet. A megosztás meg is született: én a tápot adom, Ő a szeretet. Milyen egyszerűnek is tűnt ez. A bennem férfivá dagadt dolyf csak fitymálva szemlélte a törődést és a körötte felhalmozódott tetteket. Hányszor mondtam: „ugyan

már, bármikor lecsereálném azt a gyeses semmittevést”.

Hányszor hittem őszintén, hogy összedobni nyolcvan négyzetmétert nem éppen alkotás. Már beteg volt, amikor az instrukciói alapján kívántam helyettesíteni. Soha nem látott, tapasztalt, egyszerűnek, szinte primitívnek látszó fortélyok egész garmadája tódult rám, szerető, csendes szavakkal, mert csak a szenvedés kiabált Benne s nem a parancs. Már akkor sem ment. Alkalmatlanságom szobra monstrummá nőtte ki magát. És most itt maradt minden. Nem a nyolcvan négyzetméter végét nem látom, de már a küszöb is gond. Úszik a ház, feje tetején a szobák. A konyha szabályosan a pofámba röhög, míg a fürdő tombolva locsog fékezhetetlenül, és az előszoba, a szobák naponta csapnak arcomba. Nemhogy úr nem vagyok, de a létem is bizonytalan. És akkor nem szóltam a gyerekekben ágaskodó kérdőjelekről.

Én megtenném, most, azonnal, hogy mindenki előtt bocsánatot kérek Tőle, de tudom, már ez is az Ő feladata, hogy előkészítse az új találkozást, ahol megtehetem, ahol megteszem. Az már nem ez a tér lesz, ott már Isten lesz a tanú.

Viszont harminc esztendő gőgje követeli, hogy ötvenezer példányban kérjek bocsánatot a torz gondolatokért. Nem teszem mások nevében, mert még sokban él a kevélység, az a vélt magasság... Bocsánatát kérem minden nőnek, mert úgy hittem, mindent tudok! A Hölgyek körül rezgő levegő csak árulkodik, de semmit sem mond.

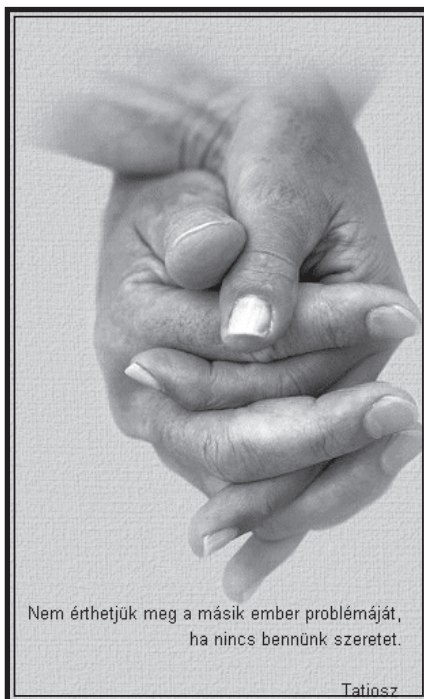
Bocsáss meg Edit!

Mi Nők bocsássunk meg a férfiaknak!

Könnyes szemmel olvastam Nagy Zoltán Péter, „Bocsánatot kérek minden Nőtől!” című cikkét a Fehérvár újságban. Olvasás közben szinte lepergett előttem az egész életem. 46 évet éltem házasságban, melyből 28 év szeretetben, békességben, és sok munkával telt el. Két fiúgyermekünk született; és szeretetünkéből, gondoskodásunkból még arra is futotta, hogy egy kislányt magunkhoz vegyünk. A rendszerváltás kettétörte életünket, mondhatni a magunkfajták voltak az első áldozatai. Sok betegség támadta meg házastársamat, de ezeket leküzdötte. Szeretett élni. Végül férjem munkanélküli lett; az ezzel járó létbizonytalanság, anyagi

helyzetünk kilátástalansága felőrölte az egészséget és megkeményítette a szívet. Párom alkoholba menekült. Erején felül dolgozott, küzdött a sorsa ellen. Igazán csak sajnálni lehetett. Házasságunk további 18 éve így telt el; minden volt benne, aminek nem kellett volna megtörténnie.

A szerkesztő szavait idézve „voltak benne idegtépő civakodások, volt csend, volt külön várakozó fojtogató magány, volt rátalálás, volt öröm és bánat, minden, ami e két fogalom közé beszorulhat”. Mindezek ellenére soha nem tudtam elhagyni, mert szerettem, még akkor is, amikor rossz volt hozzám. Hűséggel szolgáltam 46 évig. Halála évében megváltozott, csendesebb lett; és én reménykedtem, hogy életünk jobbra fordul. Megbetegedett. A sok munka, a bizonyítás, az elégedetlensége, a keménykedése felőrölte a szervezetét, mert nem tudta igazából feldolgozni, ami vele történt. Megbetegedett, és ezt

Nem érthetjük meg a másik ember problémáját,
ha nincs bennünk szeretet.

Tatiosz

már nem volt ereje leküzdeni. Hirtelen halt meg óriási úrt hagyva maga után.

Nekem megadatott, hogy még életében megbocsássak. Egy este ült a fotelében és én ugrottam, ha megszólalt, hogy kiszolgáljam. Megtörtént a csoda, ezt mondta nekem: „-Mama, úgyszólván, mint egy csecsemővel, pedig nem voltam hozzád mindig jó.”

Felkiáltottam, kitört belőlem az összes fájdalom, erre vártam hosszú éveken keresztül, hogy elmondhassam: „-Papa, mindent megbocsátok, mindent elfelejtek, csak ne hagyj itt egyedül, ne halj meg.”

Két nap múlva meghalt. Hirtelen céltalan és üres lett az életem. Ennek ellenére szeretet tölti el a szívemet, hogy a Jó Isten magához szólította, nem szenvedett, csendben elaludt halvány mosollyal az arcán. Az Ő feladata, hogy előkészítse az új találkozásunkat Isten országában, ahol örök életünk lesz. Szeretettel üzenem önnek Nagy Zoltán Péter, hogy mi Nők mindig megbocsátunk, hiszen erre teremtett bennünket a Jó Isten. Férfi nélkül egy kiszáradt lomb nélküli fa vagyunk. Edit is már régen megbocsátott Önnek.

- Szeretettel üdvözlö egy volt feleség, édesanya -

Bizonyságtétel 48 nap a kórházban

Már korábban terveztem, hogy megírom ezt a történetet. Kerestem az alkalmas időt, de a hétköznapi rohanásban ez nem ment. Most a Karácsony csendjében újra indítatásom van, hogy leírjam a nővéremmel történt csodát.

48 napot volt a kórházban Julianna nővérem. Egy hétköznapi bakteriális fertőzés hihetetlen agresszivitással támadta meg az egyébként is igen gyenge ellenálló képességekkel bíró szervezetet. Már komás állapotban került a fehérvári kórház intenzív osztályára, a diagnózis: agyhártyagyulladás. Sietve mentünk feleségemmel meglátogatni. Csövek lógtak mindenhol a testéből, láthatóan szenvedett. Egy-két nappal később felkerestük a gyülekezetünk egyik orvos tagját azzal kapcsolatban, hogyha több fájdalomcsillapítóra lenne szükség, akkor azt megvesszük és bevisszük, hiszen tudjuk a kórház nehéz helyzetét. Ő megnyugtató bennünket, hogy a legjobb kezekben van és mindazt megkapja, amire szüksége van. Az Isten fogja meggyógyítani! – mondta.

Gyorsan híre ment, hogy a nővérem az intenzíven van. Sokan imádkoztak érte. Feleségem nővére beszámolt arról, hogy egy mátraházi konferencián, amelyen részt vettek a férjével, csoportokban imádkoztak a betegért. Egy másik nőkonferencián is együtt imádkoztak érte. Bizony, bevallom, mi többször is elengedtük a nővéremet ebben az időszakban. Imádkoztunk az ágyánál az intenzív osztályon, hogy Isten akarata teljesüljön. Az orvosok sem adtak sok esélyt a gyógyulásra, de mindent megtettek. Amikor a gégemetszést megcsinálták, nehezebbek lettek a látogatás pillanatai - lekötött láb és kéz, kisebesedett száj, vérző torok, felfekvéses sebek itt és ott a testen...

A lelkészünktől azt a tanácsot kaptam, hogy beszéljünk hozzá, mert hall, vigyék be neki MP3 -s lejátszót és fülhallgatóval hallgasson megnyugtató zenét. Ez valóban

csodásan működött. Jobban megnyugodott tőle, mint a gyógyszerektől. Egy hét után voltak halvány reakciók, majd megtörtént a csoda, rám nézett és elmosolyodott. Az intenzív osztály ápolóival együtt örültünk az új kezdetnek, mert bizony minden nulláról kezdődött. Evés, ivás, mozgás és a várakozás, vajon maradt-e vissza valamilyen idegrendszeri sérülés az agyhártyagyulladásból. A 14. napon kikerült az intenzívről a fertőző osztályra. Az intenzív ellátásból egy osztályos ellátásba. Nagyon nehezen indult meg a további javulás. A fizikális ellátás mellett mentális segítségre is nagy szüksége volt. Ebben segítettünk a férjének, aki mindennap hűségesen látogatta a feleségét, de ez egy embernek erőfeszítő feladat ilyen hosszú időn át. Sokat jelentettek orvos öcsém vizitjei egy-egy döntéshelyzetben .

A szeretetteljes törődés és a beszélgetések mind a gyógyuláshoz vitték közelebb. Naponta látogattuk, vittük neki a szükséges dolgokat, elláttuk, meghallgattuk, meséltünk neki. A család dolgai végig érdekelték. Megtapasztaltuk önzetlen szívét, aki a nagy betegségében is mindig gondolt másokra. Ahogy erősödött, nagyon lassan, egyre erősebb vágy és akarat alakult ki benne, hogy minél előbb hazakerüljön. Ehhez viszont el kellett tölteni még másfél hetet egy másik kórházban.

Nagyon sok részlete volt ennek a 48 napnak, amiben Isten jelenlétét tapasztaltuk meg.

Azt hinné az ember, hogy ötven körül már eleget tapasztalt, de nem. Hihetetlen mélységeket és magasságokat jártunk be. Amikor visszamentem később az intenzív kezelőorvoshoz, hogy beszámoljak arról, hogy otthon van a nővérem, az egyébként is szűkszavú fiatal orvos csak annyit mondott, hogy bizony nagyon két esélyes volt a dolog.

Juli az élet esélyét kapta ajándékba Istentől.

Székesfehérvár, 2009. Karácsony

- Szabó Sándor és Mónika-

DIAKÓNIAI BESZÁMOLÓ

Kedves Testvérek!

Diakóniai munkaközösségünk örömmel ad ismertetést az alábbiakban mindazon szolgálatokról, amelyeket az Úr Isten kegyelméből tehetett az elmúlt esztendőben, illetve az ezt megelőző években.

Egyben örömmel és megtiszteltetésnek tartjuk, ha a szeretetszolgálat közösségének alkalmára eljön vagy csatlakozik hozzánk!

„...ti Krisztusnak...szerelmes levele vagytok...az élő Isten Lelkével írva...” II. Kor. 3, 3

A Beszámolóban, a Mindenható Isten kegyelméből a gyülekezet szeretetszolgálati munkaközösségének szolgálati tevékenységeiről, illetve a diakónus munkájáról – a teljesség igénye nélkül –, az elmúlt esztendő eseményeiről szeretnék beszámolni.

Természetesen előre bocsánatot kérve, ha valamit kifejejtettem volna.

A munkaközösség tagjainak száma 28 testvér, vezérigénk fent olvasható.

Főbb tevékenységeink voltak:

- a. gyülekezeti idősek alkalmi és rendszeres látogatása, segítése
- b. a kórházi önkéntes szolgálat szervezése
- c. a dunaalmási egyházi szeretetotthon támogatása, gyakorlati segítése
- d. központi egyházi diakóniai szervezések helyi lebonyolítása (pl. Szeretethíd, Nyilas Misi program)
- e. a helyi református óvoda illetve általános iskola gyermekeinek, szüleinek és dolgozóinak szociális segítése
- d. a karácsonyi ajándékozás (470 gyermeknek csomagot készíthettünk)
- e. hajléktalanok vacsoráztatása, gyülekezeti támogatásuknak koordinálása
- f. a gyülekezet szegényeinek felkutatása, számontartása
- g. családosok, gyermeküket egyedül nevelő szülők lelkipozítói és egyéb támogatása
- h. az iskolán belüli gyermek- és ifjúságvédelmi szolgálat segítése
- i. magányosok látogatása, támogatása
- j. az intézményben élő állami gondozottakkal kapcsolattartás
- k. az állami idősek otthonainak látogatása

- l. a református nevelőszülői hálózattal kapcsolattartás
- m. a helyi Kékkereszt csoporttal együttműködés
- n. prevenciós alkalmak szervezése a fiatalok, gyermekek és szülei részére
- o. gyülekezeten belüli szeretetvendégségek lebonyolítása
- p. az MRE Szeretetszolgálati Iroda által szervezett diakóniai alkalmakon részvétel
- q. női csendesnap szervezése
- r. a gyülekezet Békesség újságjában beszámoló
- s. a Csókakői Autifarm-mal kapcsolatteremtés
- t. a szükségét szenvedők (utcáról bejövők) támogatása
- u. ígés kiadványok (pl. Mai Ige) továbbadása
- v. a nyugdíjas klubban a diakónia bemutatása, hívogatás
- w. ruhabörze szervezése
- x. kapcsolattartás más szervezetekkel
- y. lepramisszióval kapcsolattartás
- z. kézműves délutánok szervezése (tavasz, Advent)
- aa. különböző adománygyűjtő szervezetek támogatása
- bb. ígés lapok írása
- cc. a gyülekezeten belüli csoportokkal kapcsolattartás: a fiatal nők köre, a presbiterfeleségek köre, a baba-mama kör
- dd. gyülekezeten belüli szeretetszolgálat címen kiadás: 979.301.-
- ee. gyülekezeten belüli szeretetszolgálat címen bevétel: 195.500.-

A megtartó Isten szeretetéből fakadóan cselekszik. Csak remélni tudjuk, hogy a szolgálatok végzésekor az Ő dicsősége fénylett a legtöbbit.

Szeretettel és áldás kívánással:

- Somogyiné Gyüre Mária -
református diakónus
diakóniai gondnok

A SZERETETSZOLGÁLAT PERCEI

Az ÚR Jézus mondja: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.” Máté 22,39.

Szeretetszolgálat vagy diakónia?

Mai református „nyelvezetünkben” a diakónia szó szeretetszolgálatot jelent. Lelki-testi segítségnyújtást. A szolgáló Jézus példája nyomán, akit az emmausi tanítványok a kenyér megtöréséről ismertek fel, miközben vigasztaló szavait már hosszabb ideje hallgatták. A bibliai kijelentések alapján tehát, akár a diakónia, akár a szeretetszolgálat szót halljuk, illetve használjuk, ugyanarról beszélünk.

Az ószövetségi korban, Isten már annak idején a teremtéskor diakóniai „munkát” végzett. Szeretetéből fakadóan alkotta meg számunkra mindazt, ami segíti az életben maradásunkat. Milyen csodálatos a gondviselés, mert még a bűneset után is, a sok környezetrombolás ellenére is örülhetünk az élet csodájának. Mint a lelkiismeretes Édesapa, Akinek fontos, hogy hogyan érzi magát gyermeke, hogyan fejlődik testi-lelki épségben, készített el számunkra mindent. Kívánhatnánk-e ennél több, nagyobb gondviselést?

Az újszövetségi korban Krisztus Urunk példát mutatott abban, hogy az emberi élet értékes az Ő számára. Emberi

lelkeket megmentő szolgálatai nyilvánvalóak voltak (mindenki láthatta, csak az nem, aki nem „akarta”). „Annakokáért, amint a Szent Lélek mondja: Ma, ha az ő szavát halljátok, Meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában,” (Zsid. 3,7-8.).

Az ÚR szeretetszolgálatára arra tanít, arra hívja fel a figyelmünket, hogy viszonzást nem váró, önzetlen, vagyis altruista magatartással viszonyuljunk embertársaink felé. Merjünk, tudjunk odahajolni, lehajolni a szükségét szenvedőkhöz. Természetesen azt Te is, kedves testvérem, tudod magadról, és én is tudom magamról, hogy az egymásra figyelés, a tiszteletadás olykor nem könnyű feladat. De ami rajtunk áll, meg kell próbálni! Isten minden tizedmásodpercben látja a szívünk állását! Ha majd eljön az a perc, amikor az Úr Isten elé kell állnunk, Ő az önzetlen szeretetünket fogja számon kérni. Az életben hányszor látszódott az Ő dicsősége? Függenyszerepet játszottam vagy engedtem, hogy Ő átragyogjon rajtam? Az élet tisztelete csodálatos lehetőség a számunkra. Akár az életet adó Urunkra gondolunk, akár egy kisgyermek megszületésére, akár a foganás pillanatára, az ifjú korra, a középkorra, vagy az „arany-alkony” időszakára tekintünk.

Szívemből kívánom, hogy Isten adjon őszinte bűnlátást, bűnbánást, igaz megtérést mindannyiunk szívében az Úr Jézus színe előtt, és az Ő bőkezű mély szeretete áldja meg a testvérek életét!

- sgym -

Lelkes, nem adja fel. . .

Egy panelház sokadik emeletén lehettem ötödmagammal családlátogatáson. Kedves, mosolygós, jókedvű fiatal anyuka nyitott ajtót. „Áldás, békesség! Szép napot!” Köszöntünk egymásnak. Mire levettem a kabátomat, cipőmet, két fiatal testvérem már vígan nevetgélt barátnőjükkal, egyben osztálytársukkal, és siettek a „leány-birodalomba” játszani. Családiás otthon. A beszélgetés, ismerkedés olyan volt, mintha nem is most találkoztunk volna először. Mónika, az édesanya elmondta, hogy kislánya, Fédra a tavalyi esztendőben zárta első osztályos tanulmányait a Református Általános Iskolában, s rá két hétre deréktől lefelé lebénult. A betegség neve Devic-szindróma. Amely azt jelenti, hogy szemideg-, agyvelő- és gerincvelő-gyulladás. Szinte egy hét leforgása alatt kerekesszékre került. Sokféle vizsgálaton túljutottak már. Fédra tudja,

hogy fejlődésének fokozatai vannak. Először éreznie kell, majd mozgatni, hogy az izomzat újra felerősödjön, s végül járni. Kitartó kislány, mondja az édesanya a gyógytornással együtt. Lelkes, nem adja fel, ha fáradt, ha nem, nagy az akarateréje! Elvégez minden feladatot.

Egy budapesti professzor ajánlására szedi be nap mint nap a gyógyszereket, amelyek mellett még gyógytornász és gyógymasször is segíti a gyógyulást. Cukros élelmiszereket nem ehet, ihat. Mindezek finanszírozását önerőből sajnos nem tudják biztosítani szülei. Örömmel és hálával köszönnek minden anyagi, szakmai és gyakorlati segítséget.

Szabó Fédra elérhetőségei: szabofedra@gmail.com tel.: 20/3348616

Bankszámlaszám: OTP 11773360-00887531

„Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az Isten.” Zsoltárok 62,8.

Lejegyezte:

- sgym -

MAROSHEGY**BEMUTATKOZIK A MAROSHEGYI GYÜLEKEZETRÉSZ**

Ezzel az igével köszöntjük olvasóinkat:

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek” Mt. 11: 28

Már hatvan éve hangzik ez a hívás a maroshegyi gyülekezet rész imaházában.

1950-ben épült fel, és lett átadva mintegy száz férőhellyel a kis imaházunk. A háborús évek után, a nehéz Rákosi-korban megtelt a kis imaház; Incze István segédlelkész kezdte el itt a szolgálatot. Majd őt követte Bányai László, aki a szolgálatot Bódás János mellett segédlelkészként kezdte, és később vette át a gyülekezet rész vezetését. Olyan nagy létszámban jártak az imaházba, hogy a templomépítést is tervbe vették, sőt egy ideig a különválást is megpróbálták. Hamar kiderült, hogy önállóan lekészelt eltartani, épületet fenntartani és fejleszteni (templomépítés) nem tud egy ilyen kis közösség.

Bányai László nagyon lelkes munkát végzett itt, ifjúi hévvel, erős lélekkel sok maroshegyi családot ide tudott szeretni. (Amikor én idekerültem 1978-ban kántorként, ennek a hatása nagyon érezhető volt.)

Az 1970-es években Székesfehérvárra került Szabó Sándor esperes úr, aki szintén nagy tiszteletet és szeretetet vívott ki az itteni hívek körében is. Két ilyen szeretetteljes lelkigondozóval együtt szolgálni számomra nagy örömet jelentett.

Itt jegyzem meg, hogy ebben az időben az egyik gondnokot a maroshegyi gyülekezet rész adta, Mészöly László testvérünk személyében.

A Budai úti templom megépítése előtt a két lelkész felváltva szolgált Maroshegyen és a Széchenyi utcában.

A templomépítéssel, ill. Szabó Sándor esperes úr nyugdíjba vonulásával egyidőben kezdtek folyamatosan segédlelkészek szolgálni Maroshegyen. László Tibor, Pintérné Koczó Zsófia, Pintér Vilmos, később Börzsönyi János nagytiszteletű úr felesége.

A gyülekezetben a három lelkési hely kialakításával Maroshegyre is választott a gyülekezet önálló lelkészt Wagner Tamás személyében.

A maroshegyi imaházban az istentiszteletekkel egyidőben gyermekmunka is folyt, az évek során változó szolgálattal. Jelenleg is van gyermekalkalom a vasárnapi istentisztelettel párhuzamosan.

Az évek során a gyülekezet részben szép számmal voltak keresztelek, konfirmációk, de sajnos kevesen épültek be a gyülekezet rész életébe. Az Úr azonban mindig gondoskodott arról, hogy ne fogyjon el a közösség. Gyülekezet részünkre jellemző a családi légkör.

Jelenleg a presbitériumnak Maroshegyről négy presbitere, és egy pótpresbitertagja van. A maroshegyi gyülekezet rész adja hagyományosan a Sóstói Református Temető gondnokát.

A vasárnapi istentiszteleteken több évvel ezelőtt bevezettük az alkalom elején az énektanulást. Tanulunk az énekeskönyvünkből, és más dicsőítő lelki énekeket is. Nagy örömünkre év eleje óta elindult egy kezdeményezés, hogy az idejáró szülők gyermekei énekekkel szolgálnak a gyülekezet előtt, majd a kisterembe átvonulva folyik a gyermek-alkalom. Minden hónap utolsó vasárnapján van úrvacsoraosztás, és minden hónap második vasárnapján teázunk, sütizünk, beszélgetünk istentisztelet után.

Mindig nagy örömünkre szolgál, hogy a bőjti időszakban tartott evangélizációnkon a többi gyülekezet részben is eljönnek a testvérek, és örülhetünk az együtt létnek.

Ebben az évben az evangélizáció március 4-5-6-án este 6 órakor lesz, melyre szeretettel várunk minden kedves testvért, a záró alkalom után pedig szeretetvendégséggel várjuk a résztvevőket.

Immár több, mint tíz éve maroshegyi hagyomány az ún. ESZTER-nap május elsején. Ennek a betűszónak az eredete: Együtt SZERETETben TESTEDZÉSSEL Reformátusok. Természetesen erre az alkalomra is az egész gyülekezetből várunk résztvevőket. A 2009-es és 2010-es alkalomról a következő számban szeretnénk hírt adni.

Befejezésül azt kívánjuk, hogy minél többen találjanak olyan lelki otthonra gyülekezetünk valamelyik részében, ahogy én és családom beépültünk a maroshegyi gyülekezet részbe, mint Krisztus testébe. Áldást csak oda küld az Úr, ahol áldást továbbadók – szolgáltatók gyülekezete van.

Egy korábbi, maroshegyi evangélizáción tanult énekekkel búcsúzom:

Keresztnek népe fel, a Golgotán a jel.

Ott áldozott a bűntelen, miért lennél hát hűtelen?

Keresztnek népe fel!

Az Úr igéje hív, mért lenne rest a szív?

A Lélek szól, ó jöjj, ne félj! A fény ragyog, elmúlt az éj.

Az Úr igéje hív!

- Nagy János -

gyülekezet rész gondnoka és kántora

MAROSHEGYI PROGRAMAJÁNLÓ

Minden egyes missziói megbeszélés alkalmával - a maga erejéhez mérten – terveket sző egy-egy gyülekezet rész, hogy milyen programokra lenne leginkább szükség. Istennek hála, hogy a maroshegyi gyülekezet rész tagjai közül többen vannak, akik „kiveszik részüket” a szolgálatból.

Ezért hálás vagyok Istennek ezekért a Testvérekért. Mindenekelőtt Istent kérem, hogy legyen, Aki vezet bennünket terveinket illetően is. Megpróbálom dióhéjban összefoglalni azokat a programokat, melyek Maroshegyen lesznek a közeljövőben.

Böjti evangélizációra hívjuk a Testvéreket, március 4-6 között (Csütörtök- Szombat), 18 órai kezdettel, melyen Szarka István bakonycsérnyei evangélikus esperes szolgál igehirdetéssel: Kezdet és cél. Az utolsó napok és az utolsó idők titkairól- Igemagyarázat a Jelenések Könyvéről címmel. Az evangélizáció hetén szolgálni fog körünkben a Csomasz Tóth Kálmán Kórus is. Az igei sorozat- ahogy ez lenni szokott –, szeretetvendégséggel zárul majd.

ff. Keddenként 16:00- kor házi bibliaóra-ra hívogatjuk az érdeklődőket. Még mindig keresünk olyan családot, aki a 3. kedden helyet tudna biztosítani a csoportunknak. (Az időpont valószínűleg tavasszal változni fog.)

gg. Szeretnénk újtára indítani a presbitercsaládok részére egy kötetlen teázási alkalmat, melyen lehetőség nyílik beszélgetésre, közeli és távolabbi tervek, elképzelések megbeszélésére.

hh. Ötleként merült fel bennem, hogy mi lenne, ha a Maroshegyi Imaházban tartanánk néhányszor a pénteki „AKTÍV IFI-t”, illetve örömmel látjuk az imaházban a többi ifjúsági csoportot is. Ezzel egy kicsit jobban be tudnánk mutatni közösségünk életét, illetve kihasználnánk közösségünk épületét.

ii. Április 10-én meghívást kapott közösségünk Soponyára, egy családi napra.

jj. Tavasszal (az időpont még nem tisztázott) férfi csendesnapot tartunk az Imaház udvarán. (rossz idő esetén bent)

kk. Kicsit távolabbra, nyárra - őszre nézve: idén lesz 60 éves a Maroshegyi Imaház, ezt a neves évfordulót ünnepelnénk meg egy programsorozat keretében.

ll. Örömről szolgál, hogy istentiszteleteinken több gyermek vállal szolgálatot, verssel, énekkel dicsérve Istent. Kérjük a szülőket, nagyszülőket, hogy biztassák gyermekeiket, unokáikat verses és énekes szereplésre!

Minden programunkra mindhárom gyülekezet részéből szeretettel Hívunk és várunk mindenkit!

Gyülekezet részünk programjainak megvalósítását Isten megszentelő kegyelmébe ajánlom!

- Kovácsi Krisztián -
lelkipásztor

BUDAI ÚT**1. Hírek**

- A vasárnapi gyermek-istentiszteleti szolgálathoz segítőt váruunk. Az állandó nagy létszám miatt itt is időszerű lenne a csoportbontás korosztály szerint.

- Közös nagy élményünk volt az Ökumenikus Imahét budai úti alkalmá 2010. január 18-án, hétfőn. Templomunk zsúfolásig megtelt, mely erőt és reményt adott nekünk a további közösségi-lelki építkezéshez.

Imahetünk fő gondolatai az emmausi tanítványok történetéből szóltak hozzánk (Lukács 24). Mindannyian úton vagyunk. Maga az életünk egy nagy út, és mint minden útnak tétje van! Az élet-útnak örökkévaló jelentősége van. Ugyanis semmi mást nem viszünk magunkkal az örökkévalóságba, csak a lelkünket, azaz a személyiségünket, jellemünket, akiké váltunk itt a földön. Mindig ott a kérdés, hogy milyen változást hoz a haladás életed útján. Ne késlekedj, még abban az órában kezdj a szerint cselekedni, ahogy az Úr tanácsolja neked!

Hisszük, a 2010-es imahét nemcsak találkozás volt, vagy csupán egy szeretetteljes gesztus egymás felé, hanem hitünk megosztásával, Isten sok-sok áldással gazdagított bennünket. Köszönjük a Csomasz Tóth Kálmán Kórusnak, hogy elfogadták meghívásunkat, és csodálatos szolgálatukat.

- Az altemplomban sikeresen megjavítottuk a fűtőtesteket, és az orgonát is felújítottuk, így a bibliaórákat és a közösségi alkalmainkat még jobb körülmények között tudjuk tartani. Köszönjük id. és ifj. Szabó Balázs áldozatos munkáját.

- Börgöndön 2010-ben új automatizált harang beépítése fog megvalósulni a kápolnában. Hálások vagyunk Istennek, hogy a hat fős kis református szórványunk élni akar. Az Úr maradjon gyülekezetünk őriző pásztora!

**2. Budai Úti Prédikációk:
2010. Március-Április**

Február 28. Az elfelejtettek csendje és a szenvedők kiáltása (1Korinthus 12, 26)

Március 7. Éhínség az országban (Ézsaiás 8, 19-23)
- Szeretettelvendégség

Március 14. „Mit kívánsz, mit tegyek veled?”
(Lukács 18, 35-43)

Március 21. A szelíd, az egy gesztenye? (Filippi 4, 5)
- Úrvacsora

**HÍREK,
PROGRAMOK**

Március 28. Virágvasárnap: A hallgatás ítélete
(Máté 25, 45)

Április 4. Húsvét I. - Úrvacsora

Április 5. Húsvét II. - Úrvacsora

Április 11. Szeretettelvendégség

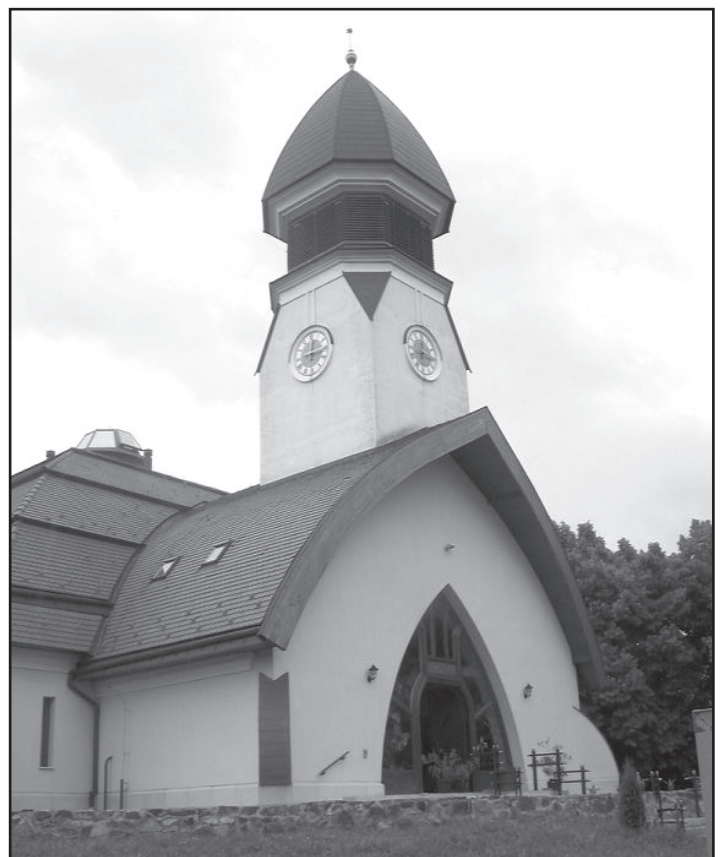
3. Programok

Április 21-24. (szerda - szombat) 18:00 Budai Úti Evangélizáció Sipos Tamás miskolci református lelkész-tanár szolgálatával.

Április 24-én, az utolsó estén **16:30-tól** felnőtt konfirmációi vizsgát tartunk, és **18:00** órára, az evangélizációra a frissen konfirmáltakat és a jubiláló konfirmandusokat is meghívjuk. **19:00** órától pedig közös szeretettelvendégséget tartunk a jelenlevőknek.

Április 25-én (vasárnap) **16:00** Vonós Zenekari Koncert lesz a Budai Úti Templomban.

Ebben az esztendőben „ünnepli” 10. születésnapját a Budai úti orgona. A jubileumi alkalomból ünnepi koncertet szervez a gyülekezet rész.

„OLYAN VAGYOK, MINT A VIRULÓ OLAJFA, ISTEN HÁZÁBAN ÉLHETEK, MOST ÉS MINDÖRÖKKÉ.” (ZSOLT 52,10)

A dunántúli egyházkerületben, azon belül a mezőföldi egyházmegyében egyetlen református óvoda működik: a székesfehérvári Olajfa Református Óvoda.

Intézményünk a Horvát I. lakótelep belső, parkosított környezetében található, ahol családias légkörben, keresztény nevelésben részesülnek a gyermekek. 2009-ben elnyerte a „ZÖLD óvoda” címet. Az óvodát 1999-ben vette szárnyai alá a Székesfehérvári Református Egyházközség. Jelenleg négy csoporttal működik.

Amint a nap fénye növeli az olajfát, és érleli annak gyümölcsét, a református óvodában ugyanígy neveljük a ránk bízott gyermekeket. Nevelőmunkánk során igyekszünk felszínre hozni minden gyermekben azokat a képességeket, amelyeknek leginkább a birtokában vannak. Azonban nemcsak elméjüket csiszolgatjuk, hiszen a mi feladatunk lényege a nevelés, a keresztény közösségben nevelés.

Óvodánk pedagógiai programja, nevelési alapelveink:

- Istentől kért bölcsesség, Krisztusi szeretet, szolgálat.
- A gyermeki szabadság biztosítása olyan kevés szabállyal, amely elősegíti a közös élmények és tevékenység által a szocializációt, az erkölcsi tulajdonságok megalapozását.
- Különös tekintettel a gyermek tevékenységére, a másval nem helyettesíthető játékokra épülő tanulásra.
- A családokkal való együttműködés és szükség szerinti segítség, gondozás, esélyegyenlőség biztosítása.

Célunk: Olyan gyermekeket kívánunk nevelni, akik szeretik, védik és óvják az Isten által teremtett földet,

természetet és életet. Sokszor hallhatunk róla, hogy minden, ami jó, Istentől van.

Munkák során elhintjük szívükbe a szeretet magvait Isten és egymás iránt, a család, a szülőföld, a haza és népünk iránt. A Mindenható a közösség erejének ajándékát adta nekünk, hogy mindezt megvalósíthassuk. Óvodánkban a mindennapos foglalkozások mellett számos programot szervezünk. Speciális láb és tartásjavító tornát, néptáncot, táncjátékot, úszást és korcsolyázást. Intézményünk és a Református Általános Iskola között szoros a kapcsolat. A gyermekek érdekében

kölcsönös érdeklődés alapján igyekszünk összehangolni nevelési törekvéseinket.

Elsődleges célunk, hogy az óvodában elhintett magvak az iskolában szárba szökkenjenek.

Amint hívogat kiterjedt lombjával az olajfa, hogy védelmet, oltalmat nyújtson, úgy hívogatunk óvodánkba felekezeti hovatartozás nélkül minden kedves érdeklődőt, akik Isten szeretetére bíznák gyermekeiket, és fontosnak tartják a keresztény nevelést.

Beiratkozás: 2010. április

Óvodanyitogató: 2010. április

Elérhetőségek:

Cím: Olajfa Református Óvoda

Székesfehérvár Horvát I. u. 1.

Óvodavezető: Tóthné Tereánszky Márta

Tel/Fax: 22/316-378

Email: ovoda@albaref.hu

Honlap: www.albaref.hu

Szülői vélemény az óvodánkról:

Ez az intézmény kiemelkedik a többi óvoda közül. Tíz éve már kisgyermekeinknek ad otthont a szó legszorosabb értelmében. Hiszem, hogy az Úr rendelte így.

Fontos szerepe van a keresztény nevelésnek az óvodában. Az óvodapedagógusok olyan légkört alakítottak ki, ahol a gyermekek otthon érezhetik magukat. Ezt saját gyermekeinken is tapasztaltuk.

Kisfiúnk úgy mozog a csoportjában, mintha a saját otthonában lenne. Az imádság a kicsi gyermekek mindennapjaiban meghatározó jelentőséggel bír. Az Úr munkálkodik az ő, és a szülei életében is, még ha

nem is tudnak róla. Az imádságokon túl a hétköznapi megélését is segíti a református nevelés. Különösen hálás vagyok, hogy olyan helyen nevelkedhetnek gyermekeink, ahol egy kisebb édenkertet alakítottak ki az óvoda dolgozói.

Bár megóvni nem tudjuk őket teljes mértékben a világ borzalmaitól, de ha már most a helyes útvonalait megláthatják rajtunk, és a pedagógusokon keresztül, akkor nagyon sokat segíthetünk ezzel. Sőt, a legtöbbet, hiszen küldetésünk az, hogy Jézushoz vezessük őket.

(Nagy Szabolcs)

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLA BEMUTATKOZÁSA

*„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket és ne tiltsátok el tőlem, mert ilyeneké az Isten országa”
(Márk 10: 14.)*

A kisgyermek életében nagyon fontos, hogy szeretetet kapjon, biztonságban érezze magát, nemcsak a családban, hanem az iskolában is. Ezt úgy érhetjük el, ha békés, nyugodt, szeretetteljes légkört biztosítunk számára.

Nem célunk versenyre kelni a város többi iskolájával, a mi feladatunk máshol van. A mi erősségünk az Úr útmutatása szerint végzett naponkénti lelkiismeretes munkában rejlik. Akik hozzánk jönnek, másféle bánásmódot, őszinte odafigyelést tapasztalhatnak majd. Nevelési - oktatási programunk célja a sokoldalú személyiségfejlesztés mellett, hogy tanítványaink kiegyensúlyozott, harmonikus személyiségű ifjakká váljanak, és az iskola kapuin kívülre is magukkal vigyék azokat az ajándékokat, amelyeket Jézus adott nekünk: szeretetet, megbocsátást, önzetlenséget.

Iskolánk ragaszkodik hagyományaihoz, melyek évszázadosak, de teret enged a korszerű pedagógia modelljeinek is. Családias környezetben várjuk a városi és város környéki leendő első osztályosokat. Nem feltétel a református valláshoz való tartozás, intézményünk várja a más felekezetbelieket is. 2010 szeptemberében egy első osztály indítását tervezzük (25 tanulóval).

A református iskolák évszázados hagyományait követve iskolánk a nevelésre és a humán műveltség kialakítására fordít nagy figyelmet. Ennek lényegét a következő szlogen fejezi ki:

**Református hagyományok,
Emberség,
Fontos ismeretek,
Igényesség.**

Az iskolában tanító pedagógusok a mindennapi nevelő és oktató munkájukban a következő pedagógiai elveket valósítják meg:

- A tanulók ismereteinek, készségeinek kialakítása és bővítése.

- Önállóan és kritikusán gondolkodó keresztyén értékrendű, művelt, önmagával és környezetével igényes fiatal nevelése.

- Az iskola pedagógiájában családias légkört kívánunk megteremteni, ahol tanulóink otthon érezhetik magukat. Szeretettel és szakértelemmel szeretnénk elül-

tetni bennük azt a magot, amely igazán értékes emberé formálja őket.

Tanulóinkat a református egyház hitvalló tagjává, más vallású tanulóinkat a saját felekezetük és a református egyház értékeinek megbecsülésére neveljük.

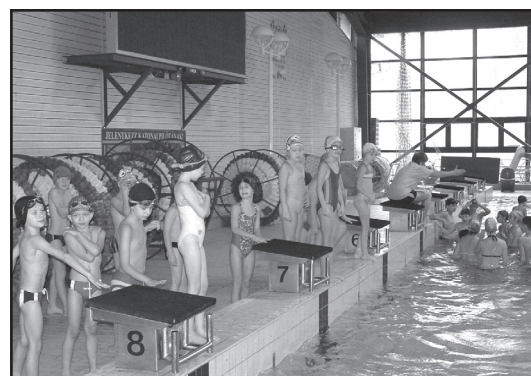
A tanulókkal való foglalkozás alsó tagozaton tantárgycsoportos oktatási rendszerben, iskolaotthonos rendszerben történik. A tanórán színvonalas, játékos ismeretnyújtásra törekszünk.

Heti két órában az órarendbe építve hittanoktatást végzünk. Tanulóink hétfőnként hétkezdo reggeli áhítaton, egy évben 4 alkalommal családi istentiszteleten vesznek részt református templomainkban és imaházunkban.

Tudjuk, hogy az örök keresztyén erkölcsi értékek mellett korunkban korszerű ismereteket is kell nyújtanunk.

Ezért szeretnénk sokféle lehetőséget biztosítani a gyermekeknek, hogy érdeklődésüknek megfelelően szakkörökben próbálhassák ki tehetségüket. Az életkori sajátosságoknak és a szülői igényeknek megfelelően szervezünk délutáni elfoglaltságokat: énekkar, színházlátogatás, idegennyelv-oktatás, kézműves foglalkozás, játékos tartásjavító torna, tömegsport, foci, úszás és korcsolya.

Gyerektábort minden évben szervezünk. Az idén először Angol és Biblia Napközis Tábor is lesz. Szakköreink: informatika, matematika, dráma, rajz. A Csitáry Művészeti Műhely tanárai igény

szerint furulya-, fuvola-, szolfézs-, szintetizátor- és gitárok-tatást végeznek.

Szeretettel várjuk azokat a leendő első osztályos gyermekeket, akiket szüleik a keresztyén értékrend szerint kívánják neveltetni. Amennyiben egyetértenek iskolánk

céljaival, nyitottak vagyunk minden keresztyén felekezetű vagy még meg nem keresztelt gyermek felé is.

Életére és családjára Isten gazdag áldását kérjük!

- Pojányi Balázs -
igazgató

A leendő első osztály tanítóinak bemutatkozása:

Mészáros Szilvia

Zámolyon élek családommal, itt vagyunk tagja a helyi református gyülekezetnek, jómagam kórusunknak is. Történelem – tanító szakos tanár vagyok, drámajáték-vezetői végzettséggel. Ezen kívül magyar nyelv és irodalom, valamint pedagógia műveltségterületi képzésben részesültem.

2002-ben kerültem az akkor újjászervezett református iskolába. Itteni munkámat az első perctől fogva elhívásnak tekintem. Vallom és látom, hogy Istennel együtt sokkal könnyebb és eredményesebb a tanítás. Ő maga tesz bennünket hitelessé kijelölt posztunkon.

Bizakodó és derűs a természetem. Nagyon szeretek játszani, énekelni és szavalni. Szeretettel és szigorral bánok tanítványaimmal.

Következetességre törekszem, hogy legyenek vele tisztában a gyerekek, mit várok el tőlük. Én magam is igyekszem megfelelni az elvárásoknak, melyet hitem, egyházam, iskolám, stb. támasztanak felém. Igyekszem toleranciát tanúsítani más emberekkel szemben, a közös vonások meglelése fontosabb a különbözőségeknél.

Tisztelem mások nézetét, hitét, másságát – így neveltek a szüleim.

Hálás vagyok, hogy ebben az iskolában taníthatok, ahol rátermett kollégákat helyezett mellém az Úr; a szülőkért, akik szeretettel és bizalommal bánnak velem. Szép és jó hivatás tanítónak lenni.

Következő tanévtől a magyar tantergycsoportot fogom tanítani.

Sáriné Rádi Zsuzsa

A Jászberényi Tanítóképző Főiskolán végeztem tanító-népművelő szakon.

Dunántúlra kerülve Enyingen élttem és dolgoztam 18 évig. Ott voltam alapító tanítója a 2002-ben induló Tinódi Református Iskolának. Ekkor kerültem kapcsolatba azokkal a keresztyén értékekkel, amelyeket egy egyházi iskola és a mellette álló gyülekezet képvisel. Így Székesfehérvárra költözésünkkor utam ide, a református iskolába vezetett.

Hálás vagyok a befogadó és segítőkész kollégákért, a támogató családokért és a kedves gyermekekért, akiket négy éve taníthatok. Munkámban fontosnak tartom az oktatás és nevelés harmonikus egységét. Felelősnek érzem magam tanulóim értelmi-érzelmi fejlődéséért. Bízom benne, hogy tanítványaim érzik azt a bizalmat és következetességen alapuló szeretetet, amellyel viszonyulok hozzájuk. Következő tanévtől a matematika tantergycsoportot fogom tanítani.

Tanulóink írásaiból olvashatnak néhányat:

**„Hálát adok az Úrnak teljes szívemből, elbeszélem minden csodatettedet”
(Zsoltárok 9:2)**

A Református Pedagógiai Intézet által kiírt „Én iskolám” című országos esszéíró pályázat II. helyezette lett Mayer Zita 6. osztályos tanuló!

Drága iskolám, drága Dóczi Leánynevelő Intézet!

Mikor 1935 júniusában leérettségiztem, boldog voltam, mert arra gondoltam, hogy nincs több tilalom. Innen-től kezdve jön a felszabadult öröm. Nincs több iskola, nincs több szabály, nincs több korlát! De milyen hamar elcsöndesül az elsős egyetemisták ujjongása és felváltja azt az a rémült felfedezés, hogy itt áll előttük az Élet, és nem tudják, hogy most mihez kezdjenek...

Az élet kemény harc. Ha hozzáedzik az ifjú tanítható szíveket ehhez a harchoz, akkor szép és sikeres életük lesz. Itt már kiskorukban felkészítik a gyermeket, hogy méltóan tudjon küzdeni, és hogy ne adja fel egy nehezebb próbánál, ne pártoljon el egy nagyobb megpróbáltatásnál. Ha ezt az iskolát élet zengi be, az élet is derűs iskola lesz. Én iskolám, köszönöm most neked, hogy víg üzeneted mindig volt hozzám az élet-csaták közt. Megtanítottál küzdeni, szeretni az embert s hűen állani meg Isten s emberek előtt egyaránt. Tőled kaptam hitemet, a szeretet örömét, az önfeláldozást, és azt, hogy bizalommal tekintsek a jövő felé. Engem mindig az indulat és a szenvedély vezérelt. Itt tanultam meg, hogy a jó érvek csak akkor hatnak embertársunkra, hogyha nyugodtan adjuk elő mondanivalónkat, és hogy ne szócsatát akarjunk nyerni, hanem szelíden hárítsuk el a rosszat, és állítsuk előtérbe a jót. Te mutattad meg nekem, hogy a lázadásommal nem tudok semmin változtatni. Én önfejű és balga diák! A magam tizenhat évével akartam okosabb lenni, mint tanárain! Munkámban oly sokat segítettél! Óh, drága iskolám, mily hálás vagyok neked, hogy nem az élet tanított meg bizonyos dolgokra, hanem Te! Hányszor gondoltam és mondtam ki magamban Rólad, hogy „szentfazék”?

Sosem felejttem el, mikor Rátz tanár úr megbetegedett, és Gigus tanárnő helyettesítette. Mi, akik szigorú elvek közt lettünk nevelve, amint valaki lazított a gyepőn, azt a háta mögött kicsúfoltuk, neveltünk rajta, gyengekezűnek könyveltük el. Óra után azonnal papírt kértem a rajszertárból, és „Mondjon le!” feliratot árultam 40 fillérért, hogy azzal tüntessünk a tanárnő ellen. Az osztályból bárki vehetett tőlem akár a tanulási időben is. Csak úgy kellett tennie, mintha azt kérné, hogy korrepetáljam, és mikor a könyvével a kezében az asztalomhoz sétált, egy gyors mozdulattal a könyve két lapja közé csúsztattam a cédulát, ő pedig a markomba ejtette az árát. A más osztálybeliek viszont csak szünetben próbálkozhattak vásárlással. Összeszedtem így 2 Ft 80 fillért. Úgy beszéltek meg, hogy a harmadik óra után, amikor be kell vonulnunk a nappalikba, ahogy minden elcsendesedett, mindenki kirohan a folyosókra, és „tüntetni fogunk”. Az egészet csak az rontotta el, hogy amikor az általunk megbízott örök jeleztek, hogy „most aztán elő a cédulákkal!”, akkor tűnt fel hirtelen a folyosó végén Erzsébet testvér, a hatodikosok prefektája. Mindenki rohant vissza az osztályába. Örültünk, hogy megúsztuk büntetés nélkül. Óh, hányszor gúnyoltam ki itt mindenkit! És még csodálkoztam, amikor megaláztatás ért egy gúnyos hangú fogalmazás miatt. Mennyi csínyünk volt...! Amikor például kiloptuk Kováts tanár úr sapkájából a monogramot, és a K betűt Gaál Judit odavarrta a kötényére. Amikor észrevettük, azt mondta, Kálvin emlékére viseli. Akkor az igazgató úr elkezdett szónokolni, hogy a keresztény Kálvin nem túrná, hogy ilyen pogány módon emlékezzenek meg róla.

Azonban minden csíny és minden szigor ellenére már akkor is Téged, Dóczi Intézet, Téged tekintettek otthonnak minden már-már nevetséges színtelenségeddel és puritánsággal együtt. Itt tapasztaltam meg először Isten segítségét és azt, hogy nem vagyok egyedül, barátok vesznek körül. Csak most jövök rá, hogy miért kaptam annyi büntetést fegyelmezetlenségemért. Akkor csak egy szigorú falakkal körülölelt épületet láttam és vas-kézrel fegyelemre szoktatott diákokat. Most már tudom, hogy tényleg az otthonomat jelentetted Te, minden szigorúság ellenére is. A biztonság voltál. Soha nem éreztem magam egyedül falaid között. Mindig tudtam, hogy ott van velem valami... valami, amit nem tudok megfogalmazni.

Június van, s engem nem vesznek körül a régi szeretett ismerősök és barátok. Hallom a végzősök ujjongását: nincs több szabály! Ti boldog diákok, örüljétek, míg e nagy épület az otthonotok! De ti nem hallgattok rám. Ti csak a jelent látjátok. De majd megtudjátok, mi ez az intézet: biztonság, békesség, szeretet. Eszembe jut a sok emlék: a barátok, a sok nevetés, a padok.

Figyeljétek hát ifjak, hogy ne kövessétek el ugyanazt a hibát, amelyet mi elkövettünk! Itt áll előttek az élet! Úgy folytassátok e harcot, ahogy itt tanultátok: küzdeni a végsőkig, míg elérsz az örök életre! Ha annak maradunk meg, amik vagyunk, lelkes diákok, akkor, bár kemény a harc, álljuk a sarat, amíg el nem nyerjük az Élet Koronáját.

Hódmezővásárhely, 1943. június 19.

Örökre maradok tisztelő és szerető felebarátjuk a Jézus Krisztusban:
Szabó Magda

Mayer Zita
6. osztály

De gyönyörű!

Kedd van, november 9-e. Éppen itt ülök a zeneiskola 5-ös számú termében, mellettem két csellista és egy zongorista gyakorol. Meglepő, hogy a zene mennyire össze tudja kovácsolni az embereket.

Mikor egy zenészt hallunk játszani, megfigyelhetjük, hogy miként zenél, hogyan adja elő a darabot, áttölti-e egyáltalán az érzés. Fontosnak tartom a zenészeket, mivel abban a műfajban alkotnak, mely minden ember életében szerepet játszik. Tisztelem is ezért őket.

Már lassan 6 éve hívhatnám magam zenésznek, de nem teszem. Nem érzem azt, amit egy igazi művész érezhet. Hiányzik belőlem a szenvedély és a tudás.

A zene egyféle ajándék, mely lassan nélkülözhetetlenné vált a világban. Olyan érzelmeket vált ki bennünk, melyeket talán semmi se hozhatna létre ezen kívül.

Látni, hogy egy ember mire képes, ha egy hangszert fog a kezében, s hallani, amint átadja üzenetét a műnek. Ez oly csodálatos és felemelő! Életem egész folyamát végigkísérhetné! Így nem érdekelne az a sok fájdalom, keserűség, önzőség és gyarlóság, mert a zene képes lenne eltörölni ezeket, s boldognak érezhetném magam! Végtelenül boldognak!

Isten megadta azt a lehetőséget, hogy éljük az életünket, hogy minden egyes nap egy zenemű lehessen, minden szó egy hang, s ha belegondolunk, egy nap az életünkben akár egy szimfónia is lehetne, melyet, ha le tudnék kottázni, meghallgatnám bármikor: újra meg újra.

Ezek után kérdezhetnétek... mi lesz, ha majd a halál a küszöbön áll? Én már tudom. Bemutatnám Neki életem zeneművét, s boldogan lépnék a másvilágra. Ugye milyen gyönyörű?

Gerencsér Gerda
8. osztály

Egy apró változás

Egy hideg tavaszi reggelre ébredtem. Átlagos napnak tűnt, de mégis valami ködfátyol volt felette.

Persze tudtam, hogy csak én érzem így. Alig vártam azt a percet, hogy megérkezzek az iskolába. Csak itt tudtam megfeledkezni mindenről, a barátaim közt. Pedig ők még csak nem is sejtették. Kezdtém visszszámolni a hátralévő napokat, ami még itt tölthetek. Ugyanis anyuék el akarnak költözni Szabadegyházára, és nekem is mennem kell. El sem tudtam képzelni olyan helyet, ahol ne lennének velem a barátnőim. Az elmúlt napokban sokat imádkoztam, bízva Istenben, hogy ezzel is meg tudok birkózni. A napok, amik hátra voltak nagyon gyorsan elteltek, csakúgy röpiült az idő. Hiába akartam lelassítani, nem sikerült. Eljött az utolsó nap. Minden óra után egyre közelebb kerültem a nap végéhez. Hazaérve láttam a nagy felfordulást, ami egy kicsit elterelte a gondolataimat.

Hét elején megkezdődött az iskola. Eleinte kedvesek voltak velem, de ahogy teltek a napok egyre undokabbak lettek. Azután egy napon teljesen megváltoztak. Lenéztek, kiközösítettek. Ettől kezdve még az életkedvemet is elvesztettem. Nem tudtam magabiztos lenni, a tanulmányaim romlottak. Egyedül egy reményem volt, Isten. Az Ő segítségével sikerült átvészelnem ezt az időszakot. Szinte minden éjjel arra ébredtem, hogy rettegek a holnaptól. De Jézus ebből a helyzetből is adott kiutat. Elkezdtem hittan órára járni, és itt megismerkedtem az egyik legjobb barátommal, akire támaszkodhattam. Ő volt az egyetlen barátnőm. Kezdték a lassú napok felgyorsulni, de nem felejtettem el a régi barátaimat. Hinni kezdtem abban, hogy ez csak Isten egyik próbája, amin helyt kell állnom.

Sikerült. Jézus visszavezetett a helyes útra. Hála Neki, megtanultam azt, hogy feltétel nélkül hinni kell, s akkor Ő segít. Az imáim meghallgattak, s most újra itt lehetek, ebben a közösségben. Itt érzem csak igazán az Úr jelenlétét.

Tóth Alexandra
8. osztály

Óvodás éveim

Ez a cím: „Óvodás éveim” nem teljesen találó, mert csak a leglényegesebb eseményt írom le, de ez egyben a legmeghatározóbb is.

Három éves voltam, amikor bekerültem egy önkormányzati óvodába. Itt egy ideig jól éreztem magam. Ugyanúgy játszottam, mint mások. Volt ott egy dada, aki szörnyen bánt a gyerekekkel, ez engem, nemcsak hogy zavart, de mindennap sírva mentem haza, és azt mondtam, hogy soha többé nem leszek hajlandó óvodába menni.

Anya emiatt nagyon fel tudott háborodni, ezért többször is bement panaszt tenni. Változást sem én, sem ő nem tapasztaltunk. Ezért a szüleimet elkezdte foglalkoztatni a gondolat, hogy átiratnak egy másik óvodába. Németh Tamás, akkori fehérvári lelkész jóvoltából ez meg is történt. Bekerültem az Olajfa Református Óvodába.

Az új hely alaposan megváltoztatta az életem. Először is; az előző óvodához képest kis létszámú csoportban tölthettem napjaimat, ezáltal a hangulat sokkal családiasabb volt.

Másrészt pedig, –és ez a legfontosabb- itt érezni lehetett Isten jelenlétét.

A társaim szelíden, barátságosan közeledtek hozzám. Itt az isteni szeretet számított és nem az, ki és hogyan tudja bántani a gyengébbet. Ez olyan hely volt, ahol a gyermekek tisztelték egymást, elfogadták egymás hibáit és nem azt lesték, hogy miért lehetne éppen gúnyolni a másikat. Ide minden nap örömmel jártam, és mentem innen haza, (és nem sírva)!

Rengeteg új barátot szereztem, akik sosem csúfoltak, sosem vertek meg, sosem fordultak gyűlölettel felém.

A napok áhítattal, énekléssel kezdődtek, ezeken az alkalmakon hallottunk arról, aki életét adta azért, hogy mi élhessünk. Azokon az áhítatokon döböntem rá, hogy személyes megváltóm van, volt és lesz. Sok mindent megtanultam és persze a játék sem maradt el.

Másfél évet töltöttem el ebben a környezetben, aztán nagycsoport végén menni kellett. Emlékszem, mekkora sírás volt a mi kis „ballagásunkon” és mi is sajnáltuk, hogy ezt a megszokott közeget elhagyjuk, de az élet megy tovább. És én hiszem, hogy azért kerültem oda, hogy megismerhessem az Urat, hiszem, hogy azóta is velem van, hiszem hogy minden gyermek aki ott volt, van, lesz, mind hívó és istenfélő emberré válik, hiszem, hogy ott nem valósul meg az az igevers:

„Jó erkölcsöt megrontanak gonosz társaságok”, mert abban az óvodában nincsenek gonosz társaságok. Persze ezt akkor, így nem tudtam volna megfogalmazni, de visszatekintve ezt látom. Azt látom, hogy hálát adhatok azért, hogy Isten engem erre a helyre vezérelt.

És most, hogy a Református Általános iskola tanulója vagyok, immár nyolcadik éve, egy folytatását élem, éltem meg annak, ami engem akkor és ott, az óvodaváltáskor fogadott. Folyamatosan imádkozom azért, hogy egyházi gimnáziumba kerülhessek, mert olyan helyre szeretnék menni, ahol szeretet és béke vesz körül...

„Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy lakhassam az Úr házában életemnek minden percében, hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az Ő templomában. Bizony elrejt engem az Ő hajlékába a veszedelem napján, eltakar engem sátrának rejtekében, sziklára emel fel engem.”

(Zsoltárok 27, 4-5)

Huszár Péter
8. osztály

PROGRAMAJÁNLÓ

Meghívó

A hit és élet témáira választ kereső bibliatanulmányozó közösség szeretettel hív és vár minden érdeklődőt korra, nemre és felekezetre való tekintet nélkül. Az alkalmak kéthetente, minden hónap első és harmadik szerdáján este 6 órakor kezdődik a Szárazrét-Feketehegyi Közösségi Házban (Régi Csóri út 13.)

Gyülekezetünk és iskolánk közös összefogásában,
Angol és Biblia Napközis Tábor kerül megrendezésre
2010. július 5-9-e között,
 hétfőtől-péntekig.

Napközis táborunkat a 7-13 éves korosztálynak tervezzük a Gyülekezeti Központ és a Református Általános Iskola területén (Széchenyi u. 12-16.).

A programról röviden:

játékos fejlesztő angol órák, lelki program, énektanulás, színdarab, kézműves foglalkozás, sport és sok-sok játék és vidámság.
 A színvonalas foglalkozásokat Angliából érkező önkéntes diákok és a mi fiataljaink és tanáraink segítik.

A hét költsége 8500.- Ft + ebéd naponta kb. 600.- Ft.
 Az alapidő a költségek mellett tartalmazza a napi tízórait és uzsonnát is.

Jelentkezés:

a lelkeszi hivatalban,
 iskolánkban az osztályfőnököknél,
 e-mailben: hivatal@albaref.hu, vagy
 telefonon: +36-30-676-3570.

Többgenerációs gyülekezeti tábor lesz idén is!

Gyülekezetünk hagyományos többgenerációs tábora (amely egyben iskolánk tábora is) ebben az évben is megrendezésre kerül **Sátoraljaújhelyen a Várhegy üdülőben július 25-e és 31-e között.**
 Kérjük kövessék figyelemmel honlapunkon és gyülekezeti újságunkban hamarosan megjelenő aktuális tábori tudnivalókat.

Március 28. (Vasárnap) 16:00

Virágvasárnapi Zenés Áhítat keretében a Budai Úti Templomban a Honvéd Helyőrségi Zenekar szerepel, és Steinbach József dunántúli református püspök szolgál igehirdetéssel.

Budai úti gyermekkórusunk

január közepétől a Gyülekezeti Központban (Széchenyi utca 16.) tartja a próbákat **péntekenként 15:00 órakor.**
 Reméljük így még több gyermek tud bekapcsolódni. Szeretnénk korosztály szerint két csoportot alakítani.

Felhívjuk a figyelmet a megújult gyülekezeti iratterjesztésre!

Megjelent a Bibliaolvasó Kalauz, Útmutató, Kálvin Kalendárium, falinaptár és még számos újdonságok, ajándéktárgyak is kaphatók!

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 11:30 Énekkari próba
 17:00 Istentisztelet (Nyári időszámítás alatt 18:00)
 Ünnepeken és a hónap utolsó vasárnapján
 délelőtt úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Hétfő:

17:00 Szenvedélybetegségből szabadulást keresők és azokat
 segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: „Egymás terhet hordozzátok” imaóra
 második: Presbiteri bibliaóra
 harmadik: Jegyesoktatás és/vagy keresztlői előkészítő
 negyedik: Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliaórája

Baba-mama kör az év minden páratlan szerdáján 10-kor

Csütörtök 16:00 Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18 órától imaközösség)

Péntek 17:00 Kisífi

Péntek 18:00 Felnőtt konfirmációi óra

Péntek 19:00 Aktívífi

Szombat: 17:00 Júda Oroszlánja Ifjúsági Kör

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 2. keddjén 16:45 Fialat nők köre

Minden hó 1. szerdáján 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
 illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján Teázás a 10 óras istentisztelet után
 az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Minden hó 3. vasárnapján 16:00 Házaspári délután a Gyüle-
 kezesi Központban

Minden hó utolsó vasárnapján 17:00 A vigasztalás evangéliuma
 - istentisztelet gyászolóknak

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet az Imaházban

Kedd: 16:00 Házi Bibliaóra

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermekistentisztelet

Szerda: 16:00 Bibliaóra

Urnatemető nyitva:

szerda: 15-17 óráig, péntek: 15-17 óráig, vasárnap: 9-12 óráig

Péntek: 15:00 gyermekkórus

Köszönet és hála minden szülőnek és egyháztagnak, akik az intézményi pártoló tagsághoz csatlakoztak, illetve mind-azoknak, akik adományaikkal segítették intézményeink működését! Szeretettel kérjük, hogy teljesítsék folyamatosan ígéretüket, mert csak így biztosítható iskolánk, illetve óvodánk zavartalan fenntartása. Az egyházközség csak rövid távon tudja megelőlegezni a működéshez a normatíván felül elengedhetetlenül szükséges összegeket.

Lelkeszi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;
 Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00
 Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;
 Mobil: 30/630-8801;
 e-mail: hivatal@albaref.hu
 Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János
 Ellenbruckné Kiss Aranka, Kovácsi Krisztián
 Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária
 Mobil: 30/418-5349
 Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámla szám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Tanítvány Református Oktatási és Nevelési Alapítvány -**

8000 Székesfehérvár, Széchenyi u. 16.
 Tel.: 22/312-785

Bankszámla szám: OTP 11736006-20349613

Adószám (Szja 1%-hoz): 18492532-1-07

Református Egyház technikai száma:

(Szja 1%-hoz): 0066

- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -

Székesfehérvár Széchenyi u. 16., Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017
 Céljai, s és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.
 Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu
 Vezető óvónő: Tóthné Tereánszki Márta

Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.
 Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskola@albaref.hu
 Igazgató: Pojányi Balázs

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományait, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető ige hirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Szűcs Gábor
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt.
 Felelős vezető: Farkas István